

การพัฒนาชุมชนแบบการจัดการขยะอย่างประชาธิรัฐ
: กรณีศึกษาบ้านบุ ตำบลปราสาท อําเภอบ้านค่าน จังหวัดบุรีรัมย์
Development of Participatory Waste Management Model : Case Study
of Ban Bu, Prasat Sub-district, Ban Dan District, Buriram Province

เย็บน พงษ์เรืองราษฎร์¹ นางนุช ห้องเนียม²
^{1,2}อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
voryiam@gmail.com
nuch1904@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาชุมชนแบบการจัดการขยะอย่างประชาธิรัฐ: กรณีศึกษาบ้านบุ ตำบลปราสาท อําเภอบ้านค่าน จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบนี้ส่วนร่วม โดยวิภาคประสังค์ (1) เพื่อศึกษาการจัดการขยะอย่างประชาธิรัฐในชุมชนเขตเทศบาลตำบลปราสาท อําเภอบ้านค่าน จังหวัดบุรีรัมย์ (2) เพื่อศึกษาการพัฒนาชุมชนแบบการจัดการขยะอย่างประชาธิรัฐ: กรณีศึกษาบ้านบุ ตำบลปราสาท อําเภอบ้านค่าน จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความรู้ในการศักดิ์แยกขยะอย่างประชาธิรัฐในระดับปานกลาง 2) รูปแบบการจัดการขยะอย่างตามที่ชุมชนได้แก้ 2.1) ขยะถูกแยก พอกจากแยกภาชนะของพลาสติก เหล็กดิบ เศษแก้ว เศษกระป๋อง ศักดิ์แยกไว้ข้างใต้กับรถรับจ้างเก่า 2.2) ขยะถูกแยกเมียกพอกที่ไม่ถูกเมียกให้ เนื่อง เศษอาหาร เศษผัก เศษผื้น เศษผลไม้ อาหารเหลือตัว ก้าจักโดย ใช้ถุงทำมาถูกใจแบบถักคง เพื่อใช้ที่ในการเกษตรกรรม ทำให้หันมาสนใจการซื้อปุ๋ยหมีลดลง การที่ ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมทุกกระบวนการ การทำให้เกิดกระบวนการจัดการขยะอย่างบ้านบุบรรรณในชุมชน โดยวิจัยเข้าร่วมร้อยละ 61.67 บริเวณชุมชนถูกแยกคงอย่างเป็นรูปธรรมในชุมชน

คำสำคัญ : การจัดการขยะอย่างชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาธิรัฐ

Abstract

The purpose of this research was to study the development of a solid waste management model of the people: a case study of Ban Bu, Prasat Sub-district, Ban Dan District, Buriram Province. It is a participatory action research. This purpose is 1) To study solid waste management in communities in Prasat Subdistrict Municipality Ban Dan District Buriram Province 2) To study the development of people's solid waste management model: a case study of Ban Bu, Prasat Sub-district, Ban Dan District, Buriram Province. The results showed that 1) the level of knowledge of people's waste separation was moderate. 2) The solid waste management model according to the community context is 2.1) Garbage such as glass bottles

or plastic bottles, metal scraps, glass scraps, and cans are sorted out for sale to scrap buying trucks. 2.2) Wet and perishable solid waste such as food scraps, vegetable scraps, meat scraps, fruit scraps, food waste, dispose of by making organic fertilizer in reverse pile, to continue to use in agriculture, reduce the cost of purchasing chemical fertilizers. Community participation in every process causing a concrete waste management process in the community with 61.67% of the participants, the amount of waste was significantly reduced.

Keywords : Community Waste Management, Participation

1. ບາກໍາ

จากงานวิจัยของประจกษาทั่วโลกที่มีจำนวนมากขึ้น การขยายตัวอย่างท้าทายของเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงธุรกิจและภาระโลกที่ถูกขึ้น ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้ระบบดูเสื่อมเสีย มีปริมาณสูงขึ้น ทั้งระบบดูเสื่อมเสีย ซึ่งเป็นรากฐานของการพัฒนา ระบบดูเสื่อมเสียอุตสาหกรรม ระบบดูเสื่อมเสียพิชิต ระบบดูเสื่อมเสียทางการแพทย์ และระบบดูเสื่อมเสียเชิงโทรนิกส์ (รัตนรงค์ ชาญเงิน, 2021) ซึ่งทางการวิจัยการจัดการระบบดูเสื่อมเสียที่ไม่ถูกต้อง ย่อมส่งผล กระเทียมทำให้เกิดผลพิษท่อส่งผลด้อยในสืบต่อกันไปเรื่อยๆ ทุกรอบ เช่น มาพิษทางศีรษะ น้ำ และอาการ การจัดการระบบดูเสื่อมเสียที่ไม่ถูกต้อง เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาด้านสาธารณสุขตามมา เช่น ก่อให้เกิดโรคร้ายๆ จากสิ่งหนึ่งเป็นสองเพราพันธุ์มั่นคงกัน และสักดิ้นไว้ไม่หาย เช่นๆ โดยในแต่ละปีจะมีปัญหานี้เกิดขึ้นประมาณ 5,000,000 คน จากโลกที่มีสาเหตุมาจากปัญหาของการจัดการระบบดูเสื่อมเสียที่ไม่ถูกต้อง (Hoornweg, D. & Bhada-Tata, P., 2012) ปัญหาเรื่องดูเสื่อมเสียในประเทศไทย เป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่สุดที่เกิดขึ้นจากน้ำเรือนบุญย์ ทั้งในเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคและการแยกขยะดูเสื่อมเสียจากกันทาง การจัดการระบบดูเสื่อมเสียที่ไม่ได้มาตรฐาน จากรายงานสถานการณ์ของดูเสื่อมเสียที่บุญย์ของประเทศไทย มี 2669 พบว่ามีปริมาณของดูเสื่อมเสียที่เกิดขึ้นของประเทศไทย 27.06 ต้านตัน ติดปีน 74,130 ตันต่อวัน ซึ่งติดปีนอัตราการเกิดของดูเสื่อมเสียที่ 1.14 กิกอิรัมต่อ คุณต่อวัน (ธนบัติ สรายันต์ และคณะ, 2559)

จังหวัดบุรีรัมย์เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีบริษัทการท่องเที่ยวที่สำคัญ verdienen เที่ยวบ้านที่มีชื่อเสียงอยู่ในด้านอุตสาหกรรมเชิงสืบทอดงานที่นี่ เช่น เพาะปลูกผักที่มีชื่อเสียง เช่น กะปิ กระเพรา กระเทียม เป็นต้น หรืออาหารพื้นเมือง เช่น กุ้งแม่น้ำเผา หรือ กุ้งแม่น้ำเผาเผือก ซึ่งเป็นอาหารที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ยังคงมีความหลากหลายทางชีวภาพที่สำคัญ เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำตาด แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำสายไหม แม่น้ำแคว แม่น้ำตาด เป็นต้น ทำให้จังหวัดบุรีรัมย์เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิศาสตร์ จังหวัดบุรีรัมย์ยังคงเป็นจุดท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการเยือน ไม่ว่าจะเป็นชาวไทย ชาวต่างด้าว หรือชาวต่างด้าวที่เดินทางมาเยือนประเทศไทย จังหวัดบุรีรัมย์เป็นจุดท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการเยือน ไม่ว่าจะเป็นชาวไทย ชาวต่างด้าว หรือชาวต่างด้าวที่เดินทางมาเยือนประเทศไทย

การที่จะแก้ปัญหาอย่างมุ่งมั่นโดยให้เป็นรูปธรรมและประสบผลสำเร็จได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานหลัก ศึกษาดูถูกกรอบองค์กรของส่วนห้องเรียนที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงที่จะต้องดำเนินงานให้สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน โดยการสร้างเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้เกิดเห็น

2. วิทยุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการจัดการชุมชนป้องกันอุบัติเหตุบนที่ดินป่าราษฎร์ อำเภอป่าบ้านค่าย จังหวัดปัตตานี

2.2 เพื่อศึกษาการพัฒนากรอบแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อรองรับประชากร: กรณีศึกษาบ้านบุ่ง ตำบลปราสาท อำเภอเมืองค่าย จังหวัดเชียงใหม่

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ทำการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือหัวแพนคัวเรือนที่อาศัยในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลปราสาท อำเภอปานาม จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 2,145 หลังคาเรือน

เดือดกลุ่มตัวอย่างแบบตัวเลือกใจ (Volunteer Sampling) โดยเดือดมานะบุ หนูที่ 12 จำนวน 166 หลังคาเรือน มีผู้ตัวเลือกใจเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 60 คน

หัวการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 3 กลุ่มได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่จากเทศบาลจำนวน 10 คน ประกอบด้วยบุคลากรด้านวิชาการ จัดเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือการสัมภาษณ์ 2) ผู้นำชุมชนจำนวน 18 คน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำบ้าน (อสส.) จำนวน 18 คน จัดเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือการสัมภาษณ์ 3) ประธานบ้านบุญ หมู่ที่ 12 ที่มีส่วนร่วมในการจัดการชุมชนโดยไม่เป็นอย่างเป็นทางการ จำนวน 60 คน จัดเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือแบบสอบถาม (Questionnaire)

ผู้จัดได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ในหนังสือเดินทาง (บัตรประจำตัวประชาชน) ดังนี้
ส่วนที่ 1 ค่าดำเนินเพื่อกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ
ส่วนที่ 2 ค่าดำเนินเพื่อกับความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับการจัดการธุรกิจโดย หัวหน้าคติที่เกี่ยวกับการจัดการธุรกิจโดยเพื่อการใช้สิทธิ การมีส่วนร่วมของประชาชนและมีความยินดีเข้าร่วมกิจกรรมคัดแยกของบุคคล

ค่าdamgeที่ยกกับความรุนแรงเข้าใจเป็นค่าdamgeเสือกดอน 2 ตัวเดือด ศีริ ถูกหั้งและไม่ถูกหั้ง โดยรวมจะมีค่าdamgeทั้งหมดคิดกัน 10 ครั้งแผน รึว่าเมื่อยืนรับความรุนแรงเข้าใจ ลักษณะ

0-4 คะแนน หมายถึง ระดับความรู้ด้อย

5-7 คะแนน หมายถึง ระดับความรู้ปานกลาง

8-10 คะแนน หมายถึง ระดับความรู้มาก

ค่า datum ทัศนคติที่เกี่ยวกับการจัดการข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ เพื่อศึกษาการรับรู้และความตื่นตัวของประชาชนต่อปัญหาข้อมูลเพื่อการจัดการข้อมูลเพื่อ ใช้แบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ดังนี้

6 หมายถึง มีความศักดิ์เท่ามากที่สุด

4 หมายถึง มีความศักดิ์เท่ามาก

3 หมายถึง มีความศักดิ์เท่ำปานกลาง

2 หมายถึง มีความศักดิ์เท่ำน้อย

1 หมายถึง มีความศักดิ์เท่ำน้อยที่สุด

ค่า datum เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนและมีความยินดีเข้าร่วมกิจกรรมศักดิ์แยกข้อมูลเพื่อ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาในด้านต่างๆ โดยใช้แบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ

6 หมายถึง มีส่วนร่วมมากที่สุด

4 หมายถึง มีส่วนร่วมมาก

3 หมายถึง มีส่วนร่วมปานกลาง

2 หมายถึง มีส่วนร่วมน้อย

1 หมายถึง มีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ค่า datum เกี่ยวกับพฤติกรรมการจัดการข้อมูลเพื่อในครัวเรือนของประชาชนระดับเดียวใน การเรียนรู้ เรียนพุทธศาสนา – เรียนทุกตาม 2564 การเรียนรู้แบ่งออกเป็น 5 ชั้นตอน สดคิดด้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนา ได้แก่

ระยะที่ 1 การระดมสมองร่วมศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาเริบกุญชณ พมว่า 1) ในเมืองที่ตั้ง ข้อมูลเพื่อของชุมชน ทำให้คนในชุมชนต้องจัดการปัญหาข้อมูลเพื่อกันเองและติดการก้าวต่อไปอย่างไร 2) คนในชุมชนบางส่วน ไม่ทราบวิธีการจัดแยกข้อมูลเพื่อที่ถูกต้อง 3) บางส่วนไม่เห็นประโยชน์ในการจัดแยก ข้อมูลเพื่อ ไม่ได้เห็นผลของการจัดแยกข้อมูลเพื่อก่อนทั้งนั้นแล้วก็ยังไง 4) บางส่วนรู้จักข้อมูล เพื่อที่ตั้งแต่เด็ก แต่ไม่ทราบว่าข้อมูลเพื่อนั้นถูกจัดก่อร่างกายและทำให้เกิดโรคภัยได้อย่างไร 5) ในเมือง ทั้งข้อมูลเพื่อในครัวเรือน

ระยะที่ 2 ศึกษาทางค์ประกอบข้อมูลเพื่อร่วมกับชุมชน ร่วมวางแผนจัดการข้อมูลเพื่อ โดยแบ่งประเภทข้อมูลเพื่อที่พบบ่อยในชุมชน ดังนี้ 1) ข้าพเจ้าสกิร รวมทั้งถุงพลาสติกทุกชนิด 2) ข้าว บรรจุภัณฑ์ที่ต้องต่อ เช่น หล้า เมียร์ เครื่องซื้นซูก้าสัง ข้าวเกร็งปูรุ่งชาหาร เช่น ข้าวซอฟ ขากน้ำป่า 3) ข้อมูลเพื่อยืดพอกที่เน่าเสีย เช่น เศษอาหาร เศษผัก เศษเนื้อ เศษผลไม้ อาหารเหลือทิ้ง 4) กิ่งไม้ ใบไม้ หอยแมลง

ระยะที่ 3 การวางแผนปฏิรูปทิจานโดยอบรมเชิงปฏิรูปตัวการค้นการศักดิ์แยกและการจัดการ ข้อมูลเพื่อ ทดสอบให้รู้ปัจจัยการจัดการข้อมูลเพื่อของชุมชนโดยการท่านบุญเชิญหรือแบบเก็บกองจากข้อมูล เพื่อยืดพอกที่เน่าเสีย เช่น เศษอาหาร เศษผัก เศษเนื้อ เศษผลไม้ อาหารเหลือทิ้ง

ระบบที่ 4 การศึกษา ทราบส่วนและปรับปรุง จากการนำรูปแบบจัดการเรียนรู้ดังนี้ 1) การทำบันยี่หินหรือบันยี่แบบกลับกองจากเรียนรู้ด้วยการพัฒนาเมื่อได้ เช่น เศษอาหาร เศษผ้า เศษเนื้อ เศษผลไม้ อาหารเหลือทิ้ง 2) อบรมรูปแบบพักของแก้วหรือของพลาสติก เศษโดยสาร เศษแก้ว เศษกระถาง ศักดิ์แยก ให้เข้าไปให้กับรับรองว่าจะนำไปที่ห้องเรียน จุดอยู่ ห้องการเรียนไปใช้เรียนรู้ได้

ระยะที่ 6 ขั้นการสรุปผล ศึกษาประเมินความศักดิ์เทื่องรูปแบบการจัดการข้อมูลโดยการวิเคราะห์ข้อมูล

- การวิเคราะห์ข้อมูลที่นำไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติพื้นฐานที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ
  - การวิเคราะห์ข้อมูลการที่เด่นรวมในภาคีการจัดการข้อมูลเชิงประชากรในเขตเทศบาลต่างๆ ปราสาท อำเภอปัตตานี จังหวัดบุรีรัมย์ ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย แต่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
  - ข้อมูลแบบสำรวจที่ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา(rum) ทำให้ทราบถึงปัญหา ข้อมูลเชิงข้อมูลเชิง แนวทางการแก้ไขและรูปแบบการบริหารจัดการข้อมูลเชิงในบ้านบุญที่ 12 ต่างๆ ปราสาท อำเภอปัตตานี จังหวัดบุรีรัมย์

4. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถนำไปต่อยอดประยุกต์การวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 วัฒนธรรมไปเกื้อ因子กับผู้ทดสอบแบบสอบถาม

ลักษณะส่วนบุคคล	ร้อยละ(n=106)
1. เพศ	
ชาย	32.0
หญิง	68.0
2. อายุ	
น้อยกว่า 40 ปี	10.0
41-60 ปี	42.0
61-80 ปี	44.0
มากกว่า 80 ปี	14.0
3. ระดับการศึกษา	
ประถมศึกษา	64.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	13.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	11.0
มวส./อนุปริญญา	7.0
ทั้งหมดปริญญาตรีขึ้นไป	6.0
4. อาชีพ	
รับจ้างทั่วไป	39.0
เกษตรกรรวม	67.0
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.0
รัฐราชการ/รัฐวิสาหกิจ	1.0

ตารางที่ 1 (ก)

สังคมนรสัมบุคคล	ร้อยละ(n=106)
6. รายได้ห้าหมื่น	
ต่ำกว่า 10,000 บาท	42.0
10,001 – 15,000 บาท	53.0
15,001 บาท ขึ้นไป	15.0

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มห้าหมื่นส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 68) อายุอยู่ในช่วง 61-60 ปี(ร้อยละ 44) ระดับการศึกษา ประถมศึกษา (ร้อยละ 64) อาชีพเกษตรกรรม (ร้อยละ 67) รายได้ห้าหมื่นอยู่ในช่วง 10,001 – 15,000 บาท (ร้อยละ 63) เท่ากับกลุ่มระดับความรู้ในการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 73) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับความรู้ในการศึกษาอยู่ระดับปานกลาง

ระดับความรู้	คะแนน	ร้อยละ (n=106)
ระดับความรู้ดย	0-4	22.0
ระดับความรู้ปานกลาง	5-7	73.0
ระดับความรู้สูง	8-10	5.0

ตารางที่ 3 ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการอยู่บุคคลเพื่อการรักษาเด็ก และการมีส่วนร่วมของประชาชน มีความเป็นที่เข้าร่วมกิจกรรมศึกษาอยู่บุคคลเพื่อ

ประเด็น	ระดับ	Mean	ค่า S.D
ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการอยู่บุคคลเพื่อการรักษาเด็ก	ปานกลาง	3.93	0.79
ช่วยเหลือเพื่อการรักษาเด็ก	ปานกลาง	3.98	0.76
มีความเข้าร่วมกิจกรรม	ปานกลาง	3.98	0.76

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการอยู่บุคคลเพื่อการรักษาเด็กของประชาชนเขตเทศบาลต่ามสปราสาที่เป็นกลุ่มห้าหมื่นอยู่ในระดับปานกลาง (Mean =3.93, S.D=0.79) และการมีส่วนร่วมของกลุ่มห้าหมื่นอย่าง นักวิชาการยืนตัวเองกิจกรรมศึกษาอยู่บุคคลเพื่อการรักษาเด็ก (Mean =3.98, S.D=0.76) ในเรื่องของการจัดการอยู่บุคคลเพื่อการรักษาเด็ก พบว่าส่วนมากทำกิจกรรมศึกษาอยู่บุคคลเพื่อการรักษาเด็ก ร้อยละ 94 (ตารางที่ 4) ส่วนในเรื่องการแพร่รูปอยู่บุคคลเพื่อการรักษาเด็ก ที่ได้รับการอนุมัติ ร้อยละ 61.67 (ตารางที่ 5) มีบางส่วนที่ไม่ได้เข้าร่วม กิจกรรมเนื่องจากห้องประชุมขาด缺 ท่าให้ไม่มีเกสานาร่วมกิจกรรม (ร้อยละ 89) บางส่วนบอกว่าใช้การบุ่งบาก ไม่สะดวก (ร้อยละ 91) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 4 การจัดการข้อมูลฝ่ายของประชาชน

วิธีการ	ร้อยละ (n=106)
เผยแพร่ข้อมูลโดยไม่ทิ้งของหัวเรื่อง	92.0
อธิบายในหนังสือ	5.0
การทำแบบทดสอบกับผู้เรียน	3.0

ตารางที่ 5 การนิ่งเงินร่วมในการทำบัญชีแบบดั้งเดิมจากชัยชนะเพอยเมีย

การมีส่วนร่วม	ร้อยละ (n=60)
ไม่มีส่วนร่วม	38.33
มีส่วนร่วม	61.67
สาเหตุที่ไม่มีส่วนร่วม	
ไม่มีเวลา	89.0
ขี้เกียจ	17.0
บุ่งมาก ไม่ระคอง	91.0
4. ไม่มีพื้นที่ในการจัดเริบ	73.0

5. การอภิปรายผล

ຜົດກາງວິຈີ່ພບດໍາການທີ່ອຸ່ນຮັນເວັນມີສ່ວນຮ່ວມທຸກກົດວານການນັ້ນທ່າທີ່ກາງຄໍາເມີນງານປະສົບຄວາມສໍາເລີ່ມແສ
ເກີດຜົດເບື້ນຮູ້ປຽບຮັນທີ່ 1) ເກີດຄະນະການກຳຄ່າເມີນງານດໍາເນີນການຈັດກາງຂອງນູດເປົຍຮັບພື້ນທີ່ 2) ເກີດ
ກົດວານກາງຈັດກາງຂອງນູດເປົຍຮັບພື້ນທີ່ 4 ປະເທດບ່າງເປົ້ນຮູ້ປຽບຮັນ 3) ເກີດແທ່ງເຫັນຮູ້ກາປີໃນອຸ່ນຮັນ 4) ບົນນານ
ຂອງນູດເປົຍປະເທດທ່ານີ້ໄປທັງໃນອຸ່ນຮັນແລກປາໃນວັດທະນາຫຼາຍຸດຄົດ ອັບດະ 7.9 ອານທັງສອດດ້ວຍກັບງານວິຈີ່
ຂອງ ເຊົາສີກ. ດູ້ເກີດ, ສີສິຫາ ຄົງສອນ ແລະ ຕີໂລກນໍ້າ ປັດຖຸວຽນ (2564) ທີ່ສຶກສາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງອຸ່ນຮັນໃນ
ກາງຈັດກາງແນບນີ້ເປັນ: ກຣນີ່ສຶກສາການ ກາງຈັດກາງຂອງນູດເປົຍອຸ່ນຮັນທັດຄະດແບນບັນດາແນນດໍາໃຫ້ ເຫັນເປັນກຸ່ມ
ດຽວເຫັນທັດການຄົດແກ່ງມື ຜົດກາງວິຈີ່ພບດໍາ ແນດທາງທາງກາງຈັດກາງຂອງນູດເປົຍອຸ່ນຮັນທັດຄະດແບນບັນດາແນນດໍາໃຫ້ນັ້ນ
ຄວາມສົ່ງເລີນບານຫາທີ່ນີ້ຈັດກາງທັດໃນກາງຈັດກາງຂອງນູດເປົຍ ມີກາງພັບໃໝ່ໃນກາງຈັດກາງຂອງນູດ
ເປົຍປົບໄຫ້ມີຄວາມເຫມາະສົນກັບຂ້ອງຈໍາກັດທາງດ້ານພື້ນທີ່ຂອງທັດ ກາງສົ່ງເລີນກາງຈັດກາງຂອງນູດເປົຍກາປີໃນທັດ
ຂອງງົດ້າ ກາງສ້າງງົດ້າໃນກາງສົດແກ່ງມືຂອງກາງໃນທັດ ການທັງກ່າວປະຈາກສັນພັນກາງສົດແກ່ງມືຂອງນູດ
ເປົຍປົບໄຫ້ກັບງົດ້າໃນວິຊາທາງທ່າງໆ ມີກາງສ້າງແຈງຈູ້ໃຈໃຫ້ກັບງົດ້າໃນກາງສົດແກ່ງມືຂອງກາງໃນທັດ ແລະກາງ
ຈັດກາງເບີນພື້ນທີ່ຂອງທັດໃຫ້ມີ່ເນີນຫາມທຸນໆເຫັນກັນທານນີ້ສືບສັນດ້າ ເພື່ອໄຫ້ເກີດຄວາມສະຄວກທຳກ່າວກ່າວງານແລະ
ກາງສົດແກ່ງມືຂອງກາງໃນທັດ

6. ສຸປະລົງກາງວິຈີ່

ຈາກກາງວິຈີ່ກາງພັບໃໝ່ກາງຈັດກາງຂອງນູດເປົຍຂອງປະຊາຊົນ: ກຣນີ່ສຶກສາການ ດໍາບັນດາ
ປະປາສາ ດໍາເກົຍນັ້ນຄ່ານໍາ ຈັງຫວັດບູ້ຮັນບໍ່ ໂດຍມີກັດທຸກປະສົງຄືດີ 1) ເພື່ອສຶກສາກາງຈັດກາງຂອງນູດເປົຍໃນອຸ່ນຮັນ
ເຫັນທັດກົດຕໍາດຳບັນດາປະປາສາ ດໍາເກົຍນັ້ນຄ່ານໍາ ຈັງຫວັດບູ້ຮັນບໍ່ 2) ເພື່ອສຶກສາກາງພັບໃໝ່ກາງຈັດກາງຂອງນູດເປົຍ
ເປົຍຂອງປະຊາຊົນ: ກຣນີ່ສຶກສາການ ດໍາບັນດາປະປາສາ ດໍາເກົຍນັ້ນຄ່ານໍາ ຈັງຫວັດບູ້ຮັນບໍ່ ຜົດກາງວິຈີ່ພບດໍາ

6.1 ວິຊົ້ານູດທີ່ມີງານທີ່ໄປ

ກຸ່ມັນຕັ້ງທັດສ່າມານັກເມື່ອເພີ້ນເພີ້ງ (ຮັບດະ 68) ດາວູ້ອູ້ໃນຂ່າງ 61-60 ມີຮັບດະ 44) ຮະດັບ
ກາງວິຈີ່ກາງພັບໃໝ່ກາງຈັດກາງຂອງນູດເປົຍ (ຮັບດະ 64) ດາວູ້ພົກເກະທິກຽນ (ຮັບດະ 67) ກາປໄກຕ່ອື່ອເກືອນອູ້ໃນຂ່າງ 10,001 –
15,000 ນາທີ (ຮັບດະ 53)

6.2 ຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈເຫັນກັບວິຊີ່ກາງຈັດກາງຂອງນູດເປົຍ

ຮະດັບຄວາມຮູ້ໃນກາງສົດແກ່ງມືຂອງກາງຈັດກາງຂອງນູດເປົຍຂອງດຸ່ມຕົ້ນທັດບ່າງພບດໍາ ມີຄວາມຮູ້ໃຫ້ກັບກາງສົດແກ່
ຂອງນູດເປົຍຮະດັບປານກດາງ (ຮັບດະ 73) ຜົດກາງວິຈີ່ກາງພັບໃໝ່ກາງຈັດກາງຂອງນູດເປົຍນາຈາກປະຊາຊົນຈາກ
ຈິກສຳນິກ ຄວາມທະຮ່ານັກແລະວິນັບໃນກາງຮັກຢາຄວາມສະອາກແລະຮັກຢາສິ່ງແກດດ້ວນ ການທັງນີ້ມີທີ່ກັບຂອງນູດເປົຍທີ່
ມີ່ເນີນກິຈຈະສັກຄະນະ

6.3 ຖັນຄົດທີ່ເຫັນກັບກາງຈັດກາງຂອງນູດເປົຍເພື່ອກາງໄຊເກີດ ແລະການມີສ່ວນຮ່ວມຮ່ວມປະຊາຊົນ
ມີຄວາມເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈກິຈກຽມສົດແກ່ງມືຂອງນູດເປົຍ

ທັນຄົດທີ່ເຫັນກັບກາງຈັດກາງຂອງນູດເປົຍເພື່ອກາງໄຊເກີດຂອງປະຊາຊົນເຂົ້າໃຈກິຈກຽມສົດແກ່ງ
ມີຄວາມເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈທີ່ນັ້ນ ສ່ວນຂອງນູດເປົຍນີ້ມີເຫັນທີ່ ຕິດຮັບກັບຫາມໃນກາງນັ້ນທີ່ພໍດະລະກົວເຮືອນຈັດກາງເຊົ່າ
ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງດຸ່ມຕົ້ນທັດບ່າງ ມີຄວາມເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈກິຈກຽມສົດແກ່ງມືຂອງນູດເປົຍໃນຮະດັບປານກດາງ (Mean
-3.98, S.D=0.76) ປະຊາຊົນນັ້ນນີ້ມີຄວາມເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈກິຈກຽມສົດແກ່ງມືຂອງນູດເປົຍໃນຮະດັບປານກດາງ

6.4 วิธีจัดการข้อมูลภายในครัวเรือน

6.5 การนิร์ส่งห่วงของประชานในการจัดการอาชญากรรม

7. วิจัยเชิงปรัชญา

ເອກສາງ

จันทร์เพ็ญ รีบอง(2664). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ของชุมชนที่มาดำเนินการที่ ชาบะอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. รายงานวิจัยนับสมบูรณ์. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รัตนรงค์ ขาวเงิน.(2021). การจัดการปัญหาของนักเรียนโดยโค้ชคนในชุมชนทางแนวพุทธเชิงวิทยา. วารสารศึกษาพัฒนาเชิงวิทยาศาสตร์ มนุษย์ 9(3), 1240-1250.

เจ้ากิจ อยู่เกิด, วีจิตร ศรีสุข และ ศิริโภม พากศุภารณ. (2564). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแบบบังคับ: กรณีศึกษาบูรณาemy การจัดการชุมชนแบบชุมชนขนาด小さ่และบังคับที่หมู่ เทศบาลท้องถิ่น กระบวนการพัฒนาครั้งที่ 22(2) ปีที่ 2564 ฉบับที่ 2(10), 712-726.

นงกoth วงศ์ศิริพัฒน์, กฤตศิริกา แสงโภจน์, ประชารุณ ทิมเม่ย์แซ และ ลีบราดี อันทะไธร์. (2014). การพัฒนา
รูปแบบการจัดการเรียนรู้ป้องกันชุมชน ในเขตเทศบาลนครอุตรดิตถ์. *วารสารวิจัยที่ศึกษา*
เพื่อพัฒนาชุมชน, 3(1), 47-64.

พัชญ์ทัพพ์ กิตติเมธ. (2564). การพัฒนารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างมีส่วนร่วม ชุมชนวัฒนาหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. *วารสารการพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิท*, 9(3): 366 – 376.

สุพัช ศุภัณฑ์, กัทกร กศรีวันี, พรพรรณ เพื่องอักษร, อุษิพร คงอุณหก, วิชุดา กิตยาศิริ, พรเทพ กิตติ์สิน, ..., ศุภเดช นิยมภ่อง. (2569). รายงานสถานการณ์ขยะมูลฝอยชุมชนของประเทศไทย มี พ.ศ. 2569. สำนักจัดการการของเสียและสาธารณสุขทราย กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

สำนักงานจังหวัดบุรีรัมย์. (น.ป.ป.). วัสดุจังหวัดบุรีรัมย์. Retrieved from <http://www.buriiram.go.th/downloads/summary.pdf>

Hoomweg, D. & Bhada-Tata, P. (2012). *WHAT A WASTE A Global Review of Solid Waste Management*. Washington DC: World Bank.